

Den Store Kinarejse i april 2014

Vi var 18, der mødtes torsdag d. 10. april. Kl. 19 i Kastrup - og vi havde en fin flyvetur med SAS. Vi ankom til Beijings moderne lufthavn næste dag ved frokosttid – vi kørte tog til bagagebåndet - en kuffert manglede, men blev bragt til hotellet 2 dage senere.

Første dag gik med et besøg i Sommerpaladset, vi gik gennem parken, den lange korridor til marmorbåden og sejlede tilbage over søen. Vi hørte noget om enkekejserinde Cixi og om livet i Beijing under Ming- og Qing-dynastierne; vi så også Fuglereden og det olympiske svømmestadion, og spiste på en lokal restaurant, hvor kineserne festede med brændevin. Om aftenen var vi til Peking Opera i en gammel teaterbygning fra 1807. Så var vi også meget trætte og jetlagramte.

Næste dag startede vi med at gå gennem Himlens Tempel, se kineserne hygge sig med gymnastik, tai chi og fjerboldspil. Vi var i en silkefabrik, hvor de bl.a. solgte silkedynner, og vi kom til Maos Mausoleum, som nogle var inde i. Vores lokale guide Lisa var leveringsdygtig i pengeveksling, telefonkort, kontakt til brillebutik og meget andet. Hun tog os med til frokost lige udenfor Wumen Porten.

Så startede vi gennem Den Forbudte By, men pludselig skulle alle jages ud, fordi den australske premierminister Tony Abbott skulle på besøg. Der blev meget trængsel og lidt ventetid i Imperial Garden. I parken ved Kulhøjen blev Hans væk i en halv times tid, inden vi fandt ham igen. Vi nåede også 1,5 time i Silk Market, hvor der var masser af boder med kopimærkevarer - og god kaffe i stueetagen. Om aftenen spiste vi den traditionelle Peking And i en banketsal, hvor de var ved at ordne til næste dags bryllupsfest.

Om søndagen skulle vi til Den kinesiske Mur - 3 timers kørsel på flotte motorveje. Undervejs i bussen hørte vi om yin og yang, religioner i Kina, den kinesiske månekalender, dyretegnene, årets fester, feng shui, lidt om Kinas historie og folkeslag, og vi lærte nogle kinesiske ord. Vi havde madpakke med, og vi så et meget flot stykke af Muren ved Jinshanling uden alt for mange mennesker. 8-9 af os tog Linebanen op til Muren. Vi var på muren i ca. 1-2 timer. Det er næsten uforståeligt, at man i fordums tid kunne bygge en mur i dette uvejsomme terræn.

I rejseprogrammet beskrives en vandretur fra Jinhansling til Simatai - lokalguiden mente, at den ville tage 5 timer, og hendes svar til mig, da jeg foreslog den: "Do you want to kill me?". Hun var overhovedet ikke med oppe på muren - trainee Lasse erstattede hende.

Om aftenen spiste vi på en restaurant, som de lokale arrangører aldrig tidligere havde brugt til udenlandske grupper før, men det gik fint (men jeg betalte 120 Yuan ekstra for det, så vi undgik samme restaurant som dagen før, - blev jeg måske snydt igen?). Og bagefter var der mulighed for en gåtur i området omkring Qiamen Street - det gamle underholdningskvarter. Vores trainee Lasse ville ikke med til Xian.

Næste morgen var der vækning kl. 4 og afgang til lufthavnen kl. 5 - vi fik madpakke med. Kineserne ordnede indcheckning, nogle havde problemer med halvfulde flasker i den indcheckede bagage. Vi fløj med Oriental Airlines, og blev i Xian modtaget af Miss Bobo - en sød ung dame, som talte fint amerikansk - lært på universitetet. Et kort øjeblik troede jeg, at der ikke var nogen at hente os i lufthavnen, men så fandt vi hinanden. Vores bagage var der folk til at tage sig af.

Vi kørte direkte fra lufthavnen til den imponerende bymur, som 8 af rejsedeltagerne cyklede rundt på i en times tid. Vi spiste buffefrokost i et megastort palads, hvor der også var teater. Så var vi i Store Vildgås Pagoden og i det muslimske kvarter med masser af folkeliv, og dagen sluttede med hot pot middag - en lang dag, hvor vi følte os godt brugte, men ingen beklagede sig - dog var hot pot ikke populært. Jeg gjorde et besøg for mig selv til Den Store Moske, der er i Kungfuzius stil med 5 gårde - den er opført i Tang-perioden i 742 e. Kr. Vi så også Trommetårnet og Klokketårnet i Xian.

Næste dag var vi til morgen-tai chi i en park efterfulgt af et besøg på det flotte museum, hvor der bl.a. blev udstillet fund fra Tang-dynastiet. Derefter var der stop i et engrosmarked for TCM-medicin (det er vist ved at lukke - mon det findes på næste tur?), inden vi nåede til terrakottahærens museum (jeg betalte 90 Yuan for transport i elektriske biler op til selve museet). Vi spiste forinden frokost i en stor restaurant i hot springs. Vi var også igennem en keramikfabrik og hørte om fremstillingsmåden for terracottasoldaterne.

Vi spiste igen i samme restaurantpalads som aftenen før, men denne gang ikke buffet men servering på drejepladen. Mange er blevet dygtige med spisepindene, og ingen kritiserer maden - det vidner om stor rejsevane og god opdragelse. Om aftenen var vi til stort Tang Dynasty Show i nabobygningen til hotellet. I bussen hørte vi om Kinas historie, dynastier og kejsere og den berømte enkekejsende Cixi, om kinesiske leveforhold, befolkning, etbarnspolitikken, Mao, Sun Yet-Sen, leveregler, familieforhold, økonomi og meget andet. De kinesiske lokalguider bidrager også med deres personlige historier - og vi får alle ændret og udvidet vore forudfattede meninger om Kina.

Vor bagage blev checket ind af nogle hjælpere, mens vi spiste frokost i lufthavnsrestauranten - god idé i stedet for madpakke. Fra Xian fløj vi med China Southern Airlines til Wuhan, hvor Mao svømmende over Yangtze som optakt til Kulturrevolutionen. Lokalguiden hed Michael, og han sørgede for, at vi kom til Ychang ad en meget flot ny motorvej. Det var regn og gråvejr. Vi testede vore kundskaber i en quiz om kinesiske forhold. Vi spiste middag og var i et lokalt supermarked, inden vi checkede ind på "Victoria Iliana".

Der var over 200 passagerer på skibet - mest englændere, australiere og amerikanere. Vi fik god mad og besætningen underholdt om aftenen med farverig optræden - kostumer fra forskellige dynastier og etniske minoritetsfolk. Desværre var vores gruppe ikke frisk på at bidrage til underholdningen.

Første dag så vi den store dæmning, et imponerende byggeri. Næste dag sejlede vi op i Shennong-floden, en meget natursmuk udflygt, som også inkluderede et lille museum for hanging coffins og et folkloreshow - man sejler ikke som tidligere længere op i kløfterne i de mindre både, som der er foto af i det danske program. Skibets doktor Liu underviste i tai chi hver morgen, og han gav en lektion om kinesisk TCM med demonstration af massage, akupunktur, akupressur og kopsætning. De 3 kløfter Xiling, Wu og Qutang er stadig flotte, selvom de naturligvis må have været mere imponerende tidligere med brusende i vand 80 meter længere nede end nu.

Nogle rejsedeltagere udtrykte skuffelse over, at de ikke fik lejlighed til at besøge Shibaozhai-templet - vi passerede det om natten og der var ikke tilstrækkelig tilslutning til at skibets optionelle udflygt til dette tempel blev gennemført - dette tempel fremhæves meget i det danske rejseprogram.

Der var cocktailparty med kaptajn Qiu Hai Feng, river guiden Steven Xu fortalte undervejs og Cruise director var den bulgarske Mira Carrell. Steven holdt også et fint power point foredrag om Yangtze-floden. På udflygterne var der søde lokalguider - Max ved dæmningen var smilende og underholdende med et sjovt sprog - han omtalte konsekvent sig selv i 3'de person; de 2 andre steder var det charmerende unge piger.

Vi fik et ordentlig regn - og tordenvejr natten til besøget i Fengdu, men det gik heldigvis over, inden vi skulle på tur op ad bjerget til spøgelsesbyen, hvor vi kom igennem en masse templer, over Afgrundens Bro og gennem Helvedes Port. Skibet var lidt forsinket, fordi en passager med brækkede ribben skulle sættes i land. Ved aftenens kabaret optrådte besætningen og nogle af passagererne - et kor på 18 danskere, som sang Benny Andersens "Se, hvilken morgenstund" ville have gjort succes. Nogle lærte at spille majong.

Skibet bød på festlig afskedsmiddag, og man kunne iklæde sig kejsertøj og lade sig fotografere. Skibets interne tv viste klassiske kinesiske film som "Hero", "Rød jord" og "Den sidste kejser". Og der var bar med Happy Hour, og man kunne få massage. Deltagerantallet fra den danske gruppe til morgen tai chi steg under rejsens forløb fra 1 til 5. Skibets fotografer præsenterede en film optaget under turen. Der var meget trafik på floden og en del industrier og nye byer langs bredderne.

Chongqing var en stor amerikaniseret by ved Yangtze og Jialing. Der var hornorkester, da vi gik i land, de spillede "Åh, Susanne, vil du gifte dig med mig?". En lokalguide, som hed John, kørte os til Folkets Park, hvor vi så kinesere danse, lave tai chi, piske snurretoppe og træne sværddans. Der var en flot Folkets Sal, og et imponerende bymuseum, som vi kunne besøge i 20 minutter. Vores bagage blev transporteret direkte fra skibet til checkin i lufthavnen.

Vi fløj til Guilin med Xiamen Airlines, og fik frokost undervejs - der var en heftig gul chilisaucé som tilbehør. Lokalguiden i Guilin hed Peter, og vi kørte gennem det grønne landskab med rismarker, appelsintræer og vandbøfler. Et sted skiftede vi til en lidt mindre bus og lod 7 kufferter stå i den store bus.

Det sidste stykke gik vi op ad i en halv times tid, og gamle damer fra det lokale folk bar vore kufferter i kurve på ryggen op til hotellet i Ping An. En kold øl i hotellets restaurant kostede kun 10 Yuan, og rød- og hvidvin kostede 110 - 150 Yuan. Vi fik lokal mad til aften, og det blev godt modtaget. Nogle fik fremskaffet rød- og hvidvin. Familien, som ejede hotellet, havde vist delvist opholdssted i restauranten. Vi begyndte at blande os lidt ved vore 2 9-personers borde, men der var tendens til at sidde med dem, som man kendte i forvejen. Nogle havde flot udsigt over risterrasser fra hotelværelset, men sengene var hårde - det var som at ligge på et bræt.

Hanerne galede kl. 6. Den næste dag skulle vi på vandring i de smukke omgivelser med bjerglandskaber og risterrasser. 5 fulgte med Peter på en heldagstur som beskrevet i programmet, idet de dog af hensyn til frokostrestaurant kørte bus til Jingkeng og gik tilbage til

Ping An. De tog afsted kl. 8.30 og var tilbage kl. 17.00, og de havde haft en anstrengende men fin tur, omend vejret ikke havde været optimalt. De udtrykte enstemmigt, at det var godt, at resten af gruppen havde fravalgt denne vandretur. De havde gledet på glatte sten, og set Yao-piger med langt sort hår.

Vi var 13, som gik på en kortere tur anført af mig og en lokal Zhuang-dame fra hotellet, som fik 100 Yuan for at fungere som guide. Vi gik en dejlig tur gennem landsbyen og op i risterrasserne til et par udsigtspunkter, og den blev på 2,5 time i stedet for de planlagte 1,5 time. Der var mange trapper, men ellers en god stenbelagt vandresti. Desværre var det ganske tåget, men glimtvis lettede tågen, og vi kunne se det flotte landskab. Vi spiste frokost på hotellet, og fik bl.a. tofu og en kogt fisk.

Om eftermiddagen var der mulighed for at slentre rundt i landsbyen, og nogle fik rensset fødderne i akvarier med små fisk, var til massage eller shoppede i de mange små butikker. Varer transporteres rundt i byen af små heste, der er dygtige til at gå på trapper - deres ejere medbringer et transportabelt hestetoiilet. Hotellet havde velfungerende WiFi. Stemningen blev ganske god til nogle af middagene.

Vi tog afsted fra Ping An kl. 8.30 efter morgenmaden. Bagagen blev igen båret af små damer ned til bussen - hende, der bar min kuffert, var 60 år, men så ud som 90. Vi delte bus med en gruppe australiere, indtil vi byttede til vor egen bus. Vi stoppede ved en teplantage, hvor vi også fik demonstreret en teцерemoni. Efter frokost stoppede vi en halv time ved et center for saltvandsperler - det fungerede også som toiletstop. Vi så osmanthustræer.

I bussen hørte vi om pandaer, kinesisk takt og tone, kinesiske opfindelser gennem tiderne, tidlig kinesisk astronomi og vi fik en ny quiz. Peter fra Tølløse fortalte om sit gymnasiestudie i kinesisk og om sin studietur til Kina - jeg gav ham en fin bog om Kinas historie som belønning. Per bidrog med informationer om Shanghai, som blev sendt rundt i bussen. Lokalguiden Peter fortalte om, at han mindes tiden med rationering af alt incl. fødevarer, og om hvordan alt var blevet meget bedre efter, at Deng Xiao Ping indførte markedsøkonomien.

Vi boede på et fint centralt hotel i Yangzhou, og vi gik ud og spiste slangebiddag - jeg måtte betale 50 Yuan for risvin til slangeblodet. Over halvdelen af selskabet drak en smagsprøve af slangeblodet - også Jacob på 15 år. Efter middagen var vi på en stemningsfuld tur på Li-floden sammen med 6 skarver, som demonstrerede, hvordan de fanger fisk. Nu sidder fuglene på turistbådene og ikke som tidligere på Fiskerens små både. Vi gik hjem gennem den livlige Vestergade.

Den følgende dag skulle vi cykle ved Yangzhou, og vi startede kl. 9. 12 cyklede en dejlig tur gennem karstbjergene, og vi gjorde fotostop undervejs. Vi var også inde og hilse på en 72-årig mand, der boede i et flere hundrede år gammelt hus. Han løftede vægte, havde Mao på væggen og malede soyabønner til soyamælk. Han havde sin ligkiste stående i et værelse og et forfædrealter i et andet rum. 5 tog turen i bussen.

Vi kom til Månebjerg og 12 besteg de 1200 trin. Derefter spiste vi frokost i en restaurant, hvorfra der var en fin udsigt mod Månebjerg. Eftermiddagen gik med en sejltur på Li-floden og slentretur gennem et par landsbyer, hvor vi så de enkle boligforhold. Vi besøgte en bonde, der producerede risvin, og vi købte en smagsprøve med hjem til aftensmaden. Der var også nogle, som solgte typiske kinesiske malerier og kalligrafi. Og vi så den lokale tandlæge i funktion. Der blev budt på smagsprøver af frugten kumquat, en miniappelsinlignende frugt, hvor træet bruges til dekorationen ved nytårsfesten.

Vi spiste aftenens middag på hotellet i den kinesiske restaurant. 12 kørte om aftenen ud for at se det store show "Red Impression", og de syntes, at det havde været en flot forestilling, men kineserne støjede meget. Vi har prøvet meget forskelligt kinesisk mad, der afspejler den variation og regionalitetsprincippet, der findes i det kinesiske køkken.

Efter morgenmaden i det centrale rum med kulørte paraplyer i taget tog vi afsted i bussen. Det regnede, mens vi kørte de 2,5 time til Guilin lufthavn. Undervejs hørte vi et geologisk foredrag om Guilins karstlandskab, om Danmarks relationer til Kina, om programmet for regentparrets aktuelle statsbesøg i Kina og om det officielle Danmarks syn på den kinesiske økonomi og indenrigs- og udenrigspolitik.

Vi skulle have været afsted kl. 11,45 men kom først afsted kl. 16,15. Flyselskabet bød på frokost og vand i lufthavnen. Jeg opfordrede rejsedeltagerne til at gemme boardingpasset og checke deres rejseforsikring mht. flyforsinkelsesdækning. Vi fløj til Shanghais indenrigslufthavn Hongqiao, og der var en del turbulens undervejs.

Vi blev modtaget af lokalguiden Bella, som jeg kendte fra tidligere. Hun tog os til Era Theater, hvor vi nåede anden halvdel af det berømte kinesiske akrobat show. Her var tallerkenjonglering, trampolinspring, springbrætartisteri og 7 motorcykler samtidig i dødsdromen - og en smart og energisk scenografi. Kl. 22 havde vi checket ind på Greenland Jiulong hotel, hvilket betyder 9 drager. Fin standard og flot udsigt fra 24. Etage.

Fredag var der vækning kl. 7, morgenmad på 25. etage og afgang mod Suzhou kl. 8.30. I bussen hørte vi om Shanghai, om Yin og Yang, om Lei Feng og om bogen "Kina drager". Der blev også udleveret en "Vil du være millionær-quiz om buddhisme" og en side med næsten 100 spørgsmål om kinesiske forhold - her kunne man teste sin opnåede viden om Kina og kinesiske forhold. I Suzhou så vi Fiskerens Have og Silkefabrik no. 1, hvor vi også spiste frokost. Der var et pænt silkemuseum.

Vi havde i Suzhou en lokalguide, som hed Cathy. Hun var med til Tongli, hvor vi så Meditationshaven og sejlede på kanalerne. Der var også en halv time på egen hånd. Sex museet i Tongli er lukket i følge lokalguiden. På hjemvejen i bussen resumerede jeg rejsen dag for dag. Vi spiste aftensmad og afslutningsmiddag på en Dai-restaurant - ikke særlig festligt, og jeg købte øl for 80 Yuan. Vi havde nu en erstatningsguide, som hed David, og han tog os til Yuyuan Bazar, som præsenterede sig godt i aftenbelysningen. Vi fik en halv time her, inden vi fortsatte til Pudong, hvor Bella ventede på os. Vi sejlede en time på floden, og lod os imponere af belysningen og de høje huse. Lysene sluktes kl. 22. Vi var tilbage på hotellet kl. 22.20. Vi fik ikke lejlighed til at promenerer på The Bund, men vi kørte strækning i bus.

Sidste dag forlod vi hotellet kl. 8.30 og kørte til Jin Mao bygningen og så den fantastiske udsigt fra 88. etage. Udsigten bestod desværre kun af skyer, og det regnede non-stop. Men man kunne kigge ned i Grand Hyatt hotel, man kunne få en gratis perle, og man kunne køre

9 m/sekund i elevatoren. Det var et heftigt regnvejr. Og så var vi med Maglev-toget, som nåede op på 431 km/time - det er ikke hver gang, at toget kommer op på tophastigheden.

Jeg takkede gruppen for godt samarbejde. Der er mange forskelligheder - alder (67 års aldersforskel på ældste og yngste deltager), fysisk formåen, geografisk herkomst, interesser, forudgående rejseerfaring, individualitet, solorejsende eller med venner, etc. - men alle skal trives i gruppen. Jeg citerede Prins Henriks rejseledercitat. Vi har ikke oplevet større ulykker på rejsen, og programmet er stort set blevet gennemført. Træthed og deraf følgende irritation blev observeret lejlighedsvis pga. et meget stramt program og lange dage. Forhåbentlig har mange fået en øjenåbner, og fået revideret og suppleret deres forudannede syn på Kina. Vejret kunne have været lidt bedre.

Vi har haft beskedne sygdomstilfælde undervejs: Per fik bygningskorn, Svend, Anja og Frank fik lidt mavebesvær, Inge og Svend havde lidt halsbesvær, nogle blev trætte efterhånden. Alle har mødt meget præcist til aftalte mødetidspunkter. De fleste hoteller havde WiFi, så man kunne holde sig ajour med omverdenen. Nogle rejsedeltagere blev sure over, at kiosken på Hotel Jiuling ville have 10 yuan for frimærker med værdi på 5,40 yuan. Politikens hjemmeside skrev om de 4 Guolizhuang restauranter i Beijing, hvor der kun serveres retter fremstillet af penis fra forskellige dyreracer.

Vi fik bagagen transporteret til lufthavnen af vores bus. Det gik rutinemæssigt at checke ind i Pudong International Airport - en rejsedeltager fik konfiskeret et stykke magnetisk legetøj købt i Jin Mao Towers - det kan man advare om næste gang. Et par havde købt sæder med ekstra benplads, men fik det ikke. Vi gjorde vrøvl ved indcheckningen, men de kunne intet gøre. Det stod ikke angivet i computeren, og flyet var fuldt. Både i BT og i China Daily, som vi fik i flyet, var der fotoreportage fra det danske statsbesøg i Kina - kineserne var specielt glade for, at dronningen læste højt af H.C. Andersens eventyr "Det er ganske vist...." sammen med den kinesiske præsidentfrue. H.C. Andersens eventyr er alment velkendt i Kina.

Hjemrejsen med SAS gik planmæssigt, alle fik deres bagage, og vi fik sagt pænt farvel til hinanden. Vejret i København var meget bedre end i Kina.

Sammenfatning: på denne rejse bruges meget til på bus - og flyrejser, og man må komprimere tiden på de enkelte sightseeingssteder. Der er lange dage, og gæsterne udviser træthed efterhånden som rejsen skrider frem. I programmet beskrives vandreture på Muren og i Ping An, som kun kan gennemføres af veltrænede personer. Hotellerne var som beskrevet i det udsendte program - det var godt at afslutte i det pæne Jiulong Hotel i Shanghai. Den kinesiske mad var forsøgt varieret, men den bliver dog efterhånden ganske ensformig på så lang en rejse. Farvelmiddagen behøver forbedres - bedre restaurant og bedre mad f. eks. et dinnercruise med fest og farver. Deltagerne i denne rejse virkede alment ganske tilfredse - jeg hørte ikke nogen seriøse klager - småtingene er beskrevet i den forudgående tekst. Stemningen i gruppen var ganske god, om end der var tendens til opdeling i undergrupper f. eks. ved bordfordelingen ved måltiderne - nogle rejste sammen med venner.